

پیش‌بینی خودکارآمدی براساس خلاقیت و رشد اجتماعی نوجوانان ۱۲ تا ۱۵ سال شهر تهران

سعیده زمردی^۱، پریناز بنی‌سی^۲، نسترن رمضانی^۳

^۱ هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی تهران غرب، دانشکده پیامبر اعظم (ص)

^۲ هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی تهران غرب، دانشکده پیامبر اعظم (ص)

^۳ کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی دانشگاه آزاد اسلامی تهران غرب، دانشکده پیامبر اعظم (ص)

چکیده

پژوهش حاضر، با هدف پیش‌بینی خودکارآمدی براساس خلاقیت و رشد اجتماعی نوجوانان ۱۲ تا ۱۵ ساله شهر تهران انجام شد. روش پژوهش توصیفی از نوع همبستگی بود جامعه آماری شامل نوجوانان ۱۲ تا ۱۵ سال ساکن منطقه ۳ شهر تهران در سال تحصیلی ۱۳۹۸-۱۳۹۹ می‌باشند. که از بین آنها ۱۸۱ نفر با روش نمونه‌گیری دسترس به عنوان نمونه انتخاب شدند. جهت جمع‌آوری داده‌ها از پرسشنامه‌های خودکارآمدی شرر (۱۹۸۲)، پرسشنامه خلاقیت عابدی (۱۳۷۲) و رشد اجتماعی وایلند (۱۹۵۳) استفاده شد. نتایج حاصل از همبستگی پیرسون و رگرسیون چند متغیره نشان داد که متغیر خلاقیت و رشد اجتماعی می‌تواند خودکارآمدی نوجوانان را پیش‌بینی نماید. بین خودکارآمدی با خلاقیت و رشد اجتماعی نوجوانان همبستگی مثبت معنی‌دار وجود دارد. همچنین بین رشد اجتماعی و خلاقیت نوجوانان نیز همبستگی مثبت و معنی‌دار وجود دارد ($P \leq 0.05$). بنابراین نتیجه گرفته می‌شود که خلاقیت و رشد اجتماعی نوجوانان بر خودکارآمدی آنها تاثیر می‌گذارد.

واژه‌های کلیدی: خودکارآمدی، خلاقیت، رشد اجتماعی، نوجوانان

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۷، شماره ۱، بهار ۱۴۰۰، صفحات ۴۷۲-۴۶۰